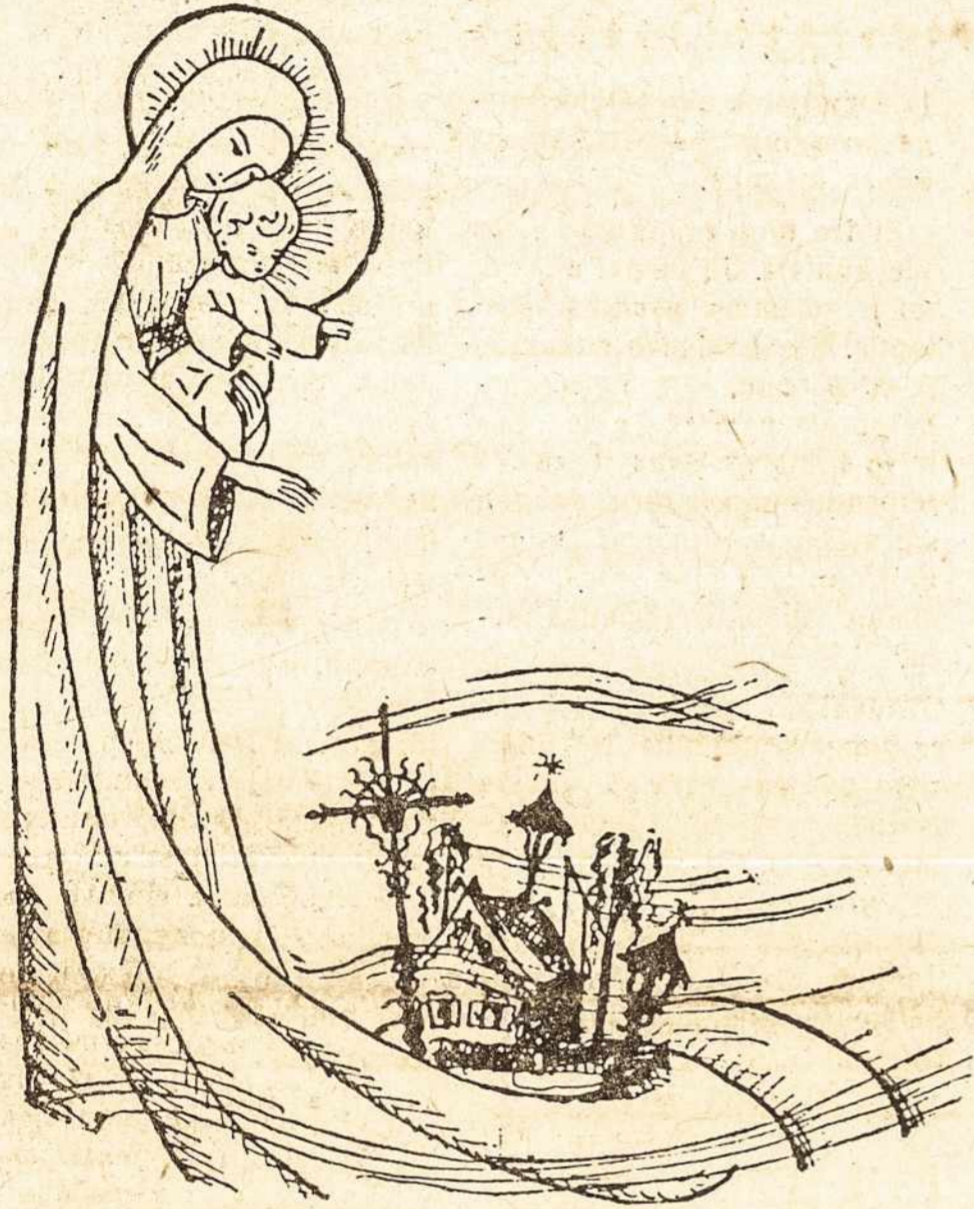

SVEIKINIMAI ŠVENTU KALĖDU PROGA

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA

MŪSŲ LIETUVA

NR. 51 (1012) S. PAULO — BRASIL — 1967 M. GRUODZIO — DEZEMBRO 22 D. — XIX METAI

1967 METŲ KALĖDOMS

Brangūs Lietuviai

Tarsi matosi didingas šviesus vaizdas, galvojant, kiek daug širdžių patirs ramaus dvasinio džiaugsmo Kristaus gimimo švenčių dienomis,

Nesuprastumėm tačiau tikrovės, jeigu visur matytumėm tik šviesą, džiaugsmą. Ir krikščionių vardu atžymėtų daug šeimų be krikščioniškos dvasios, be tikro džiaugsmo. Kiek daug jaunimo, kurio niekas neišmokė pažinti ir sekti natūralius ir krikščioniškus gyvenimo pagrindus, kuris auga ir bręsta be dvasinės šviesos. Mūsų laiko žmonijos horizontuose juodi ne tik tautų nelaisvė, bet ir bedvasės šeimos. Visi kar tu tie trūkumai yra grėsmė mūsų laiko žmonijai,

Žmonijai reikia gilesnio dvasinio atgimimo, Kristaus gimimo prisiminimai tepažadina kiekvieną pastikrinti, kiek seme gyvenime Jo Evangelijos žodžius ir dvasią.

Visiems liakiu Kristaus gimimo šventėse patirti daug šviesos ir džiaugsmo.

Tebūna pilni Dievo palaimos jūsų 1968 metai.

VYSKUPAS VINCENTAS BRIZGYS

Didžioji Dangaus Dovana Žemei

JUOZAS PRUNSKIS

Korėjos karo metu iš kovų lauko į namus grįžo vienas amerikietis seržantas. Jis iš kaimyninio miesto patelefonoavo savo žmonai pranešdamas apie sugrįžimą. O buvo tai Kalėdų išvakasių naktis. Žmona nekantriai laukė vyro atvykstant. Ir jis atkeliavo. Jie nutarė paruošti staigmeną vaikams. Kalėdų rytą vaikai rado bal

ta drobule uždengtas visas do vanas po eglute. Jau jie buvo beatidengią drobule, kaip kaip kažkas ėmė kilti. Iš karto jie negalėjo suprasti. Tačiau koks buvo džiaugsmas, kai pamatė savo tėvelį. Tai buvo jų didžiausia Kalėdų dovana.

Gal mes nepagalvojame, tačiau didžiausia Kalėdų dovana mums yra Dieviškasis Kū

Kalėdų Varpai

B. BRAZDŽIONIS

Kur tu, sesuo gera, kur jūs draugai, likimo į vakarus ar šaltą šiaurę nunešti? Kur šauks visus varpai Dangaus Taikos gimime, Kur mus visus nuves žiemos takai balti?

Tartum Kalėdų baltos gėlės, baltos eglės Pražydo Jėzaus šventei kloniuos ir kalnuos, Kažkur prie židinio susėdus šeimai bėglio Apie kūčias mama dukrelei taip niūniuos:

«Mūsų parapijos bažnyčios prakartėlės, Kur gimė Kristus, tu, mažyte, nežinai... Ten nuo altoriaus krito rožės Teresėlės, O čia aplinku — sniegas, uolos ir kalnai...

Ir širdį liūdną spaus kančia kaip ledo pančiai, Ir kaip šešėlis — tiesis juodas ilgesys, Ir, niekur Karnteno kalnuos neradus ramsčio Zigzagais širdį vienuma plėš ir raizys.

Ir atminty atgis Bernelių šventos Mišios, Ir kaip žarijos, visos žvaigždės atsigaus, Ir širdyje, tarytum tėviškėn sugrįžus, Varpai ir giesmės ir vargonų maldos gaus.

Tik neateis sesuo, nei jie, draugai, likimo Bangos į nežinią bedugnę nunešti, Tik nenutils varpai Dangaus Taikos gimimo Tik bėgs pavasarin žiemos takai balti...

Seserys ir Broliai Lietuviai

KALĖDŲ ŠVENČIŲ ir NAUJŲ 1968 METŲ proga sveikime Jus gyvenančius laisvame pasaulyje ir pavergtoje Tėvyneje.

Didžiųjų švenčių dienos atneš mums daugiau šilumos, tarpusavio susipratimo bei atleidimo dvasios, pasilinkėsim vieni kitiems sveikatos, laimės bei sėkmės.

Pratęskim taip pat šiuos savo linkėjimus į mus apimančią bei jungiančią Pasaulio Lietuvių Bendruomenę, kad joje sklistų ir įsigalėtų tautinio solidarumo jungtis. Aukokimės ir daugiau visi dirbkime savo Tautos laisvei, kad ateinantieji nantieji Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo ir sukaktu viniai Lietuvos Laisvės Kovos Metai artintų jos išvadavimą iš sovietinės okupacijos jungo ir nedalios.

Būkim vieningi ir stiprūs tautlaėje savo Bendruomenėje. Kovokim už laisvą ir nepriklausomą Lietuvą!

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės
VALDYBA

Pirmininkas Juozas J. Bachunas
Vicepirmininkai Stasys Barzdukas, dr. Algirdas Nasvytis, Alfonsas Mikulskis, V. Kamantas
Sekretorė Milda Lenkauskienė
Iždininkas Julius Staniškis
PLB Kultūros Tarybos Pirmininkas dr. Jonas Puzinas

dikėlis, kurį mums motina Bažnyčia vis ryškiau atskleidžia kiekvienu Kalėdų proga.

«TYLIAJĄ NAKTĮ»...

Kalėdų proga daug kur skamba giesmė «Tyliąją naktį». O ar mes žinome jos istoriją? Jos kūrėjas Franz Gruber buvo vargonininkas nedidėje bažnytelėje Amsdorfe,

Austrijoje. Paskutinėmis dienomis prieš 1818 metų Kalėdas jų choras ruošėsi švenčių pamaldoms. Ir taip vieną naktį, kuri nebuvo tyli, o krito sniegas ir siantė pūga, staug sugriuvo tos bažnytelės vargonai. Nebuvo galima jų pataisyti, ir susirūpinęs Gruberis nubėgo pas parapijos kunigą Juozapą Mohr, kuris

LINKSMIAUSI ŠVENČIŲ SVEIKINIMAI visiems «AUŠROS» choro nariams, kurie su nepaprastu uolumu ir pasiaukojimu skiriate savo laiką ir poilsį, kad lietuviškoji visuomenė galėtų kartas nuo karto pasigėrėti lietuviška giesme ir daina!

Jonas Kidykas, S. J.

Dirigentas

tada tebuvo 25 metų amžiaus ir jam dejavo:

Jeigu mes nesurasime melodijos, kurią būtų galima giedoti be repeticijų, mūsų pamaldos bus tylios.

Greit po to — kunigas buvo iššauktas į namus, kur tik ką buvo gimęs pirmas sūnus. Nakčia por audrą jis nuėjo, bet grįžtant — audra nutilo. Kunigui prieš akis stovėjo naujagimis ir jo laiminga motina, ir tas ramumas po audros. Jis atsėdo ir parašė nemirtinguosius žodžius:

— Tyliąją naktį, šventąją naktį...

Jausdamas žodžių gražumą Gruberis visą naktį paskyrė melodijai sukurti, kuri būtų tokia paprasta, kad ją būtų išgroti gitaroti gitara.

SUGRAŽINTASIS KRISTUS

Vienas turtingas žmogus buvo didelis meno mėgėjas ir panorą įsigyti dailininko Murillo piešinį — Kūdikėlis Kristus. Kartą jisai atrado paveikslą, kurio krašte buvo parašyta, kad tai darbas Murillo. Paveikslas vaizdavo Kūdikėlį Jėzų. Tą paveikslą jis ir nusipirko.

Tačiau mikroskopu ištyrus paaiškėjo, jog Murillo pieštas Kūdikėlis Jėzus buvo labai atsargiai išpjautas ir ton vietoje įdėtas kitas, menkesnis dailininko pieštas. Dabar tas meno mėgėjas pradėjo jį ieškoti, kur galėjo būti tikrasis dailininko Murillo pieštas Kūdikėlis. Po ilgų jėškojimų, po daugelio metų jisai atrado paveikslą, kuris atrodė lygiai toks pat, kaip jo nusipirktasis namie turimas. Jam aiškino, jog esąs tikrasis Murillo Kūdikėlis.

Nusipirkęs šį paveikslą, jis iš pirmojo pašalino įstatytą netikrą Kūdikėlio vaizdą ir įtaisė tikrai Murillo pieštą. Ir dabar tas paveikslas kabo vienoje meno galerijoje Europoje, pavadintas — Sugražintasis Kristus.

Tai simboliškas vaizdas. Juk ir mūsų laikais iš visuo menės iš mokyklų, iš kitų vietų tikrasis Kristus yra iš daug kur pašalintas. Dažnai žmonių sąmonėje turimas Kristus paveikslas yra netikras. Kalėdos kaip tik yra gera proga gražinti Kristų į mūsų šeimą.

Daugelis muziką mėgstančių gėrisi Beethoveno «Mėnesienos sonata». Tik nedauge-

(pabaiga 6 pusl.)

Kalėdos Sibire

LIETUVIŲ TREMTINIŲ KAPAI KALĖDŲ ŠVIESOJE

SP. RŪKIENĖ, buv. Sibiro tremtinė

Gražu prieš Kalėdas Amerikos miestuose. Jautiesi, kad gyveni laisvame pasaulyje. Krautuvės nustabiai pasipuošusios ir s'engiasi šioje srityje viena kita pralekti. Prekių gausumas akį veria, ir so vietuose gyvenantiems žmonėms būtų tikra pasaka, o ir «monais» viską palaikytų. Miestų aikštės naktį raibuliuoja ir skęsta šviesų jūroje. Miestų gyventojų karštligiška ruoša jau parodo, kad artinasi didinga visame krikščioniškame pasaulyje šventė — Kalėdos.

Sibiras be Kalėdų džiaugsmo

Sibire nėra to kalėdinio džiaugsmo ir grožio. Komunistas panaikino visas religines šventes. Jie nepamiršo muskriauti ir mažųjų, atimdami iš jų Kalėdų eglutę ir senelį su dovanomis.

Beveik visi rusai jau nešvenčia Kalėdų. Per 48 metus komunistas jau iša klėjo naują žmogų ir atratino jį nuo religinių švenčių ir su jomis susijusių papročių ir tradicijų. Kalėdos anapus geležinės uždangos praleidžiamos kaip paprasta darbo diena.

Pasitaiko dar viena kita šeima tikinti. Tokia šeima dar prisimena, kad, va, šiandien Kalėdos. Bet dažniausia Kalėdos yra užsilikusios tik senelių pasakojimuose.

Susigyveno su komunistinėmis šventėmis

Dabar tarybiniai gyventojai yra susigyvenę su komunistinėmis šventėmis ir jas švenčia. Kalėdas atstoja Naujieji metai. Šion šventėn ir eglutę įjungta ir senis Saltis. Visos komunistinės mokyklos ruošia vaikams eglutes ir dalina dovanėles. Tėvai irgi dalyvauja šioje šventėje ir džiaugiasi, kad mato savo vaikus deklamuojančius, dainuojančius ir šokančius. Jau nesvarbu, kad kiekviename žodyje skamba panegyrikos tarybinei santvarkai.

Sibire naujai apgyventose vietovėse visai nėra cerkvių, šventyklų ir dievnamių. Daug pristatyta naujų gyvenviečių, kolchozų ir rajonų centrų, bet juose nerasi nė vienos bažnyčios. Yra dar viena kita cerkvė ar bažnyčia, užsilikusi senuosiuose Sibiro miestuose. Tačiau tų miestų nepasieksi, nes milžiniški nuotoliai ir visai nėra kelių.

Kiekvienas kolchozas turi savo klubą, kuriame yra raudonasis kampelis, biblioteka, skaitykla ir vyksta šokiai. Čia galima pasiskaityti komunistinius laikraščius ir pasisemti «išminties» iš antireliginės literatūros apie buržuazinę išmislą ir liaudžiai mulkinti išgalvotą šventę — Kalėdas. Laikas padaro savo.

Uztat daug kapinių...

Taip, bažnyčių Sibiro naujokynuose nepastatė, bet kapinių nepamiršo įsteigti: nepagalbėjo gabalo krūmų apverti viena eile spygliuotos vielos. Jie jau žnojo, kad ištremtieji mirs, nes mums buvo sudarytos tokios gyvenimo sąlygos, kad visi iškristume badu. Laisvasis pasaulis to nežino ir nesupranta. Komunistai nusiplovė, kaip Pilotas pasmerkęs Kristų, rankas dėl ištremtųjų mirties. Girdi, mes nešaudėm, kaip vokiečiai darė, — patys išmirė. Kad nors būtų davę ramiai numirti. Bet ne. Ir sunkiai sergantieji turėjo dirbti, kad išlaikytų prižiūrėtojus. Ir jie čia pat taigoje, atsisėdę po kedru pailsėti, pasiliko amžiams sėdėti.

Per visą tremties laiką nesventėm Sibire nė vieną Kalėdų. Dažnai net nežinojome, kad, va, šiandien Kūčios, kad šią tyliąją naktį ateis pasaulin Kūdikielis ir atneš geros valios žmonėms taiką ir ramybę. Tik, žinoma, ne Sibiran, ne komunisto pavergtuosna kraštuosna. Išbėgo Kalėdų Kūdikielis nuo raudonųjų erodų į laisvąjį pasaulį, kur jam be baimės šaukiama Osana, kur jo buveinės auksu ir sidabru tviska, kur marmurinės kolonos remia milžiniškų šventyklų skliautus.

Tūkstančiai lietuvių Sibiro kapinyuose

Tūkstančiai ištremtųjų lietuvių amžiams pasiliko gulėti Sibiro kapinyuose. Kas juos prisimins Kūčių vakarą? Daug gelio niekas nepaminės, nes yra išmirusios ištisos šeimos. Daug tūn guli ir mano asmeniškai pažįstamų draugų. Išsisi ten jaunutė Zarasų gimnazijos moksleivė Aldona Januševičiūtė. Greta atsigulė ir jos mamytė. Pasiliko ten ir senukas lenkas nuo Dūkšto, kuris nuo pat Naujosios Vilnios mus guodė ir mokėdavo surasti nuraminimo žodį. Jis ir Sibire nuolat kartodavo:

VISUS GEROS VALIOS TAUTIEČIUS, KATALIKISKAS ORGANIZACIJAS, BRAZILIJOS KRAŠTO LIETBENDRUOMENĖS TARYBĄ, O YPAČ SAO GERADARIUS, RĖMĖJUS IR BENDRADARBIUS SVEIKINAME

KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR NAUJŲJŲ METŲ PROGAI

DIEVIŠKASIS MUMS GIMĖS IŠGNYTOJAS, DĖL KURIO MEIŠS JŪS MUS REMIATE IR PALAIKOTE LAI PRIPILDO JŪSŲ ŠIRDIS YRU ŠVENČIŲ DŽIAUGSMU IR PAGUODA, O SIELOMS TESUTEIKIA GAUSIŲ JOMS NAUDINGIAUSIŲ BEI REIKALINGIAUSIŲ MALONIŲ! KALĖDŲ VIDURNAKČIO MIŠIŲ AUKA AUKOSIME UŽ JŪS IR JŪSŲ REIKALUS

TĖVAI JĖZUITAI

T. LEONAS ZAREMBA, S. J.

VYRESNYSIS

«Pojeziem do chaty». Bet nuvažiavo namo.

Išvažiuodama dar aplankiau kapinyną ir atsiveikinau su visais. Ant senuko lenko kapo jau kryželis buvo nupuvęs ir nuvirtęs. Čia pat guli mirę badu: du Stupeliai, du Bercerskiai, du Repšiai senukai. Sustojau prie Mindaugėlio Preibio kapo, nes šį kapą aš pyčiau savo rankomis. Jis šių švenčių metų bus laimingesnis už kitus, nes tikrai žinau, kad jo tėvelis Kūčių vakarą prisimins savo sūnelį.

Užsimerkiu ir matau kalėdiškai pasipuošusią Sibiro taigą. Nespėjo dar komunistai vergų rankomis jos iškirsti. Ji dar ginasi savais neišmatuojamais plotais ir neįžengiamais tankumynais Gražu čia žiemą. Pusantro metro sniego danga apkloja žemę ir saugo

ja augalėlius nuo šalčio. Sniige po eglute šildosi baltasis Sibiro kiškelis.

Sibiro taigos nuklotos lietuvių kaulais. Jų namai nežino mi ir amžiams pasiliks paslaptis. Vieni taigose sukniubo ir mirė badu, kiti ligos pribaugti čia užmerkė akis, nes buvo į darbą išvaryti su 40 laipsnių temperatūra, daugelį sutraiskė bevirdami taigos milžinai. Kas juos visus prisimins Kūčių vakarienes metu?

Apvažda ir jais pasirūpins ir gimęs Kūdikielis ir jiems ties savo rankutes. O anksty Kalėdų rytą ant jų kapų links mai žais vikrus Sibiro taigų gyventojai bundurukai... (Bundurukas yra margas voverių giminės žvėriukas. Jie gyvena kedruose ir minta jų riešutais).

Meilė laike

GETRUD VON LE FORT

Galvodama apie nesuskaitomas kalbas ir straipsnius, kas met Kalėdų proga paskelbiamus, aš beveliju perskaityti Kalėdų Evangeliją, nes iš esmės joje yra viskas, kas svarbu, ir netgi ją mes galime su siaurinti iki vieno sakinio... «Ir Marija pagimdė sūnų, savo pirmagimį, kurį suvystė į vystyklus ir paguldė prakarte, nes jiems nebuvo vietos užėjoje».

...Edžios su Kūdikiu ir Jo Motina sudaro pradinę Evangeliją: «Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarpe mūsų»... Dievas nužengė į žmoniją. Visa kita angelų giesmės, piemenų pagarbinimas, Trys Karaliai iš Rytų, sudaro antrinę Kalėdų dalį, jie vaizduoja matomo ir nematomo pasaulių atsiliėpimus į Dievo gimimo paslaptį.

Giedą angelai ir garbiną piemenys yra mūsų liturgijos protėviai, ir visos devanos bei švitesys, kuriuos žmonės sukūrė apie Kalėdų paslaptį ir kurie kartais graso ją sumulinti, gavo pradžią iš trijų dovanas atnešusių karalių.

Tačiau visa tai buvo skirtinga paskutinio karo metu. Daugybė tūkstančių žmonių pirmą kartą patyrė, kad Kalėdų išvakarės gali būti prasmingos ir be dovanų, be eglaičių, be varpų, be giesmių, be žvakių ir be saldinių, o kartais netgi ir be bažnyčios. Benamiai, pabėgėliai, apleisto se pakelėse prašą prieglaudos ir išvaromi, panašiai kaip Marija su Juozapu. Kitais žodžias, jie patyrė prarajiską pasaulio apleidimą, iš kurio tegali mus išgelbėti tik Dieviškios Meilės atėjimas, kurią mes turime priimti, jeigu nenorime, kad visa būtų praryta siaubo, žiaurumo ir neapykantos.

Kaip tik tada mes įsisamo-

ninom, kad «tik vienas dalykas tėra reikalingas», jeigu iš tikrųjų mes norime švęsti Kalėdas, nes pradinė Evangelija yra surūpijusi ne tik tuo vietinteliu įvykiu Betliejuje, bet taip pat ir tuo, ką vokiečių mistikai vadino «amžinu gimimu», amžinai pasikartojančiu Dieviškumo atėjimu į žmoniją. Kūdikielis, kuris išoriniai buvo patenkintas prakartu ir tvartu, nereikalauja nieko mažiau kaip mūsų širdžių. «Aš turiu tapti Marija ir pagimdyti Dievą», sako poetas Angelas Silesius.

Dar kartą prisiminkime karo išgyvenimus, nes mes jau baigiame juos užmiršti iš paviršiaus žiūrint atrodo, kad mūsų veiklūs laikai rimtai ruošias šiai šventei. Dar gerokai prieš Kalėdų naktį įžiebiamos eglaitės, klestinti prekyba mums parūpina kalėdinių dovanų. Daugybė gražių dalykų pasiūloma ir parduodama. Visa tai atrodo labai šventiška, ir vistik, ar visi tie spindį pasiruošimai Kalėdoms nepaskandina pačių Kalėdų misijos Kūdikiu, kuriame Dievas įsikūnijo?

Toji misija jau nebesuprantama. Mūsų daugumai Kalėdos tapo pasaulietišku reikalu, kainuojančiu daug pinigų ir galinčiu jų atnešti dar daugiau, tačiau Betliejaus Kūdikielis stovi svetimas ir benamis prie mūsų durų, lygiai kaip Marija su Juozapu stovėjo priešais užėjo duris Betliejuje, Tuo gi tarpu tas Kūdikielis nulėmė tūkstančių metų žmonijos likimą; šimtmečiai tikėjo tą Kūdikių, nesuskaitomi žmonės mirė už Jį, milijonai gyveno Juo. Tas Kūdikielis apipavidalino Vakarų kultūrą, ir, kai mes šiandieną drįstame — nepaisant pasipalpinimo — tikėti Vakarų vienybe, tai tik dėl to Betliejaus Kūdikiu, kuris mus jungia. Iš tikrųjų netgi neigime Kūdikiu vardas apima mūsų pasaulį ir joks kitas vardas jam neprilygsta savo reikšme.

Šiandieną mes galime keičiauti su nuostabiu greičiu iš vieno krašto į kitą, greit galėsime pasiekti mėnulį. Bet juo lengviau ir saugiau mūsų lėktuvai pakyla į padanges, juo labiau Dangus autolsta nuo mūsų, nes graso pavojus pasimesti, nepaisant puikiausių išradimų ir techninės pažangos, pačiam žmogui ir jo žmoniškumui kaip tik ten, kur Kalėdų stebuklas įvyko ir ten jis turi vėl įsikūnyti. Ne mūsų įrankių preciziškumas svarbu, o mūsų širdžių atvirumas, mūsų rankų ištiesimas, svarbus tą šventąją naktį.

Mes labai gerai tai žinome. Vien tik išsaugojus žmogų, Dievas gali save atskleisti žmogui. Reikia trumpam sustabdyti mašinas mūsų viduje, pristabdyti žvimbantį greitį mūsų gyvenimų, kuriais mes taip didžiuojamės, ir visų rimtumu savęs paklausti, «kokią naudą iš to turės žmogus, jeigu jis laimės visą pasaulį, bet praras savo paties

(pabaiga 5 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

LIETUVA

„NOSSA LITUANIA“
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS
DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 7,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 50,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 10,00 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 10,00 paskutiniajame N Cr. \$ 5,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 2,50 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

TAIKOS DIENA

POP. PAULIAUS VI KALBA ŽMONIJAI

Mes kreipiamės į visus geros valios žmones ir raginame visame pasaulyje švęsti TAIKOS DIENĄ, pirmąją metų dieną, 1968 m. sausio 1 d.

Mes trokštame, kad ši šventė kartotųsi kiekvienais metais. Norime, kad kalendoriaus pradžioje, kai gyvenimas yra matuojamas ir apipavidalinamas laike, ši šventė būtų švenčiama kaip prielaida ir kaip pažadas. Norime, kad būtų ryžtamasi, jog būsimai istorijai pirmąją taiką, kaip teisės ir naudingumo lygsvarą.

Siekimai

Manome, kad šis pasiūlymas atitinka tautų ir jų valdytojų troškimus. Taip pat šis pasiūlymas atitinka norams tarptautinių organizacijų, kurios stengiasi išlaikyti taiką pasaulyje. Didžiausias noras religinių institucijų yra įgyvendinti taiką. Kultūriniai, politiniai ir socialiniai sąjūdžiai savo idealu laiko taiką. Šis pasiūlymas atitinka jaunimo troškimams, nes jaunimas daug gyviau jaučia naujus civilizacijos kelius, būtinai nukreiptus taikingame išsivystyme. To nori mokslininkai, kurie mato, kaip būtina šandie taika, ir mato, kaip baisiai yra šiai taikai grąsoma.

Į šį pasiūlymą Taikos Dieną švęsti pirmąją metų dieną nereikia žiūrėti kaip vien tik mūsų sumanytą pasiūlymą, kaip vien tik religinį, vien tik katalikų pasiūlymą. Norėtume kad ir visi kiti taikos bičiuliai prisidėtų, tartum būtų visų jų iniciatyva. Norėtume, kad visi įvairiais būdais, pagal savo charakterį, išgyventų gražų ir svarbų visų balsų derinį vieno pirmųjų gėrių, kurs yra taika, išaukštinimui moderniosios žmonijos koncerte.

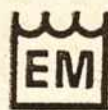
Katalikų Bažnyčia, steigdamasi patarnauti ir būti pavyzdžiu, nori vien tik paskleisti mintį. Bažnyčia tikisi, kad ši mintis kiekvienų metų pradžioje švęsti Taikos Dieną ras pasaulyje ne tik platų pritarimą, bet taip pat ras ir daugybę darbuotojų,

kurie šiam reikalui sugebės pašvęsti savo nuoširdų ir tvirtą būdą. Reikalinga, kad žmonijai, išgelbėtai iš liūdnų ir pragaištingų karo pasėkų, būtų duotas vertas, laimingas ir tvarkingas išsivystymas pasaulio istorijoje.

Katalikų Bažnyčia pasirūpins pakviesti savo tikinčiuosius švęsti Taikos Dieną religiniais bei moraliniais krikščionių tikėjimo išraiškėmis. Taip pat Katalikų Bažnyčia nori priminti kai kuriuos dalykus visiems, kurie tik panorės šioje šventėje dalyvauti. Visų pirma yra būtina apginti taiką nuo kai kurių pavojų kurie visuomet jai grąso. Tai egoizmo pavojai, kylą santykiuose tarp tautų. Tai pavojai smurto, į kurį gali mestis kai kurios tautos iš neviltingos gyvenimo ir žmogiško vertinimo teisės yra pamintos. Tai pavojai griebtis baisių naikinančių ginklų. Šis pavojus yra labai aktualus šandie, nes kelios didelės pajėgos yra apsirūpinusios šiais ginklais. Ginklams yra skiriamos milijoniškos sumos lėšų, kai tuo tarpu didelės problemos spaušte spaudžia kitas pasaulio tautas ir neleidžia toms tautoms išsivystyti. Pagaliau tai yra pavojai kylą iš galvojimo, jog tarptautiniai ginčai vien tik karais tegali būti išspręsti. Užmirštama kad susitarimui kelias yra teise, teisingumu ir lygybe pagrįstas; tegalvojama vien tik apie baisias ir mirtį nešančias jėgas.

ESTAMEL VEÍCULOS LTDA.

SERVIÇO AUTORIZADO

SVEIKINA VISUS LIETUVIUS
KALĖDU ŠVENČIŲ PROGA

Rua Ibitirama, 1269 - Fone 63-2387
Cx. Postal 30.072 - End. Teleg. MELUNAS - SP

Elektroninis motoro patikrinimas
klijentams veltui.

SVEIKINU SU KALĖDU ŠVENTĖMIS IR NAUJAIŠ METAIS visus Šv. Juozapo Vyrų Brolijos narius, bei jos valdybą,

Dėkoju visiems už nuoširdų bendradarbiavimą kviečiu ir toliau varyti Dievo garbei ir mūsų tautiečiams naudingą darbą.

Juozas Matelionis

Šv. Juozapo Brolijos pirmininkas

Kalėdu Svenciu Papročiai

JONAS M. IŠKINIS

Bažnytinės šventės turi tikslą atkreipti žmogaus dėmesį į jo sielos gyvenimą ir įgalinti jį nors trumpam sustoti prie savo dvasinės būties. Bažnytinė šventė metu žmogus ieško savo sielos šviesos spindulių, sklindančių iš palikimo. To, kuris pasakė: «Aš esu pa aulio šviesa».

Ta šviesa visam pasauliui, visoms tautoms buvo reikalinga Kristaus gimimo proga ir bus reikalinga ateityje, nes žmonija savo tobulumo laipsnio dar nėra pasiekusi. Tiesa, jau per pastaruosius du tūkstančius metų pasaulis medžiaginiame ir dvasiniame gyvenime yra sparčiai pažengęs pirmyn. Tačiau žmonija toli yra iki tikrojo idealo.

Kalėdos yra taikos šventė, bet šitos idėjos paskelbtos Kristaus, kuris Kalėdų šventę įprasmina.

Nuteikimas

Jau Kalėdų šventės pavadinimas žmogų savotiškai nuteikia. To žodžio tikra prasmė ir kilmė nėra dar galutinai išaiškinta, tačiau tas žodis lietuviams daug pasako. Tada mūsų mintys, mūsų mąstymas nukrypsta rytų link į didžiausią pasaulio žemės dalį — į Šventosios Žemės kraštą, tą mažą Betliejaus miestelį. Čia prieš beveik 2000 metų gimė žmonijos išganytojas. Jo gimimas, jo asmenybė ir mokslas suteikė naują judėjimą pasaulyje, naują istorijos lapą. Jo mintys gilios ir taurios. Jis skelbia ramybę, taiką, meilę, draugystę, teisybę.

Mes esame ir pasiliksime jo pasekėjai. Jo mokslas ir idėjos buvo ir bus vyriausias kelrodis mūsų darbams. Jie neaustos amžinai gyvas būti žmogaus širdyje. Todėl krikščionys su ypatingu džiaugsmu laukia tų didingų Kalėdų švenčių.

Kalėdos labai iškilmingai

švenčiamos visuose krikščionių kraštuose. Bet iškilmingiausiai švenčiamos Betliejuje, Ten Kalėdų šventės trunka visą mėnesį. Pirmi metinę Kalėdų šventę švenčia katalikai, paskui, trylikai dienų praslinkus, stačiatikiai, dar trylikai dienų praslinkus — armėnai.

Šventė prasideda tikybine procesija, kurioje dalyvauja katalikų patriarchas. Bažnytinės apeigos prasideda 14 val. ir trunka 12 valandų, iki 2 val. nakties. Per tą laiką patriarchas sėdi paausintame soste, užsėdėjęs ant galvos mitrą, ir meldžiasi. Nei patriarchas, nei kunigai negali aplieisti bažnyčios. Atliekant pamaldas, giedama giesmės, skaitomas šv. Raštas, kalbami poetiniai, litanijos ir kit. Pamaldų gale išneša gimusio Kūdikelio vaškinį atvaizdą ir deda jį į prakartėlę. Čia jis pa liekamas dvylikai dienų, kol iš eilės ateina laikas stačiatikiams švęsti Kalėdas.

Kalėdos nėra vien tik bažnyčioje iškilmingos — joms rengiamasi ir namuose, kur turima ir atskirų, nesenstančių papročių, surištų su liturginiais apeigomis, pvz., kad ir plotkos — Kūčių valgis. Šis paprotys labai senas. Pas kutinės vakarienes metu Kristus įstatė švenčiausiąjį sakramentą, kuris buvo lyg meilės ir vienybės puota.

Dievažmogis

Krikščioniškas pasaulis Kristų laiko tikrai Dievo siūstu Mesijum — Dievažmogiū. Krikščionys jį garbina, Jam lenkiasi, piešia gražiausiomis spalvomis. Katalikai, sekdami Florencijos 1527 m., t. y. lemiamu apgulimo metu, paskelbė Kristų savo Karaliumi ir marmuro lentoje ant vienu vartų užrašė: «Jėzus Kristus Florencijos Karalius, viešojo tautos nutarimo išrinktas». Be to, įvedė Kristas Karaliaus dieną. Favarčius gi krikščioniškąjį kalendorių, Kristaus garbei skirtų dienų randam labai daug. Net nesibori tikėti, kaip Tas, Kuriam šandien tiek garbės teikiama, turėjo idiliškai ir liūdną gyvenimą praužią ir tragišką pabaigą. Tačiau darosi numanu prisiminti tai, kad laikas visa, kas gražu ir kilnu, arba nublukina arba papuošia. Paprastai taip yra gyvenime, kad didžios asmenybės, dažniausia išėjusios iš kuklių lūšnelių, tik po mirties gauna se

kėjų ir garbintojų.

Kalėdos — tai tradicinis tikinčiųjų Kristaus idealisto gimimo minėjimas, tai revanšas už netikusį priėmimą, kada Jis buvo pasirodęs pasauliui.

Kristaus gimimo prakartėlė nebuvo tai kokia gipsinė, kokią vaizduoja mūsų laikų laikios ir dalinai biznieriškos vaizduotės svajotojai, su gražiai papuoštomis edžiomis, loveliu, su asilėliu iš vienos edžių pusės ir jaučiu iš antros, su angeliukais, skriejančiais prakartėlės palubėje, gražiomis gėlėmis apkaistytoje, su karalių statulomis, papuoštomis purpuriniais drabužiais ir piemenimis su ilgomis lazdomis klupančiais prie prakartėlės slenksčio.

Mat, kiekvieno, nors ir švenčiausia idėja, pakliūna į pirkėjų ir pardavėjų rankas ir tokie pirkliai (biznieri) ilgainiui tampa gražių idėjų «saugotojai». Taigi, jei kas pasikesintų į Kalėdų tradiciją ir jų «stebuklingą» senelį panaikintų, tai sulauktų pasmerkimo ne tik nuo vaikų, tikinčiųjų, bet ir netikinčiųjų, kad tai tikėjimo ardymas ir t. t. Juk Kalėdų senelis su eglaičiu, tai nepamainoma reklama pradedant žaislų ir baigiant batų krautuve. Nors dauguma tikrai nežino, su kuo toji reklama siejama, kokia jos prasmė.

Šiandien Mesijas sąmoningai ar nesąmoningai sumedžiagintas besirengiant jį pa daryti žemės reikalų karaliumi.

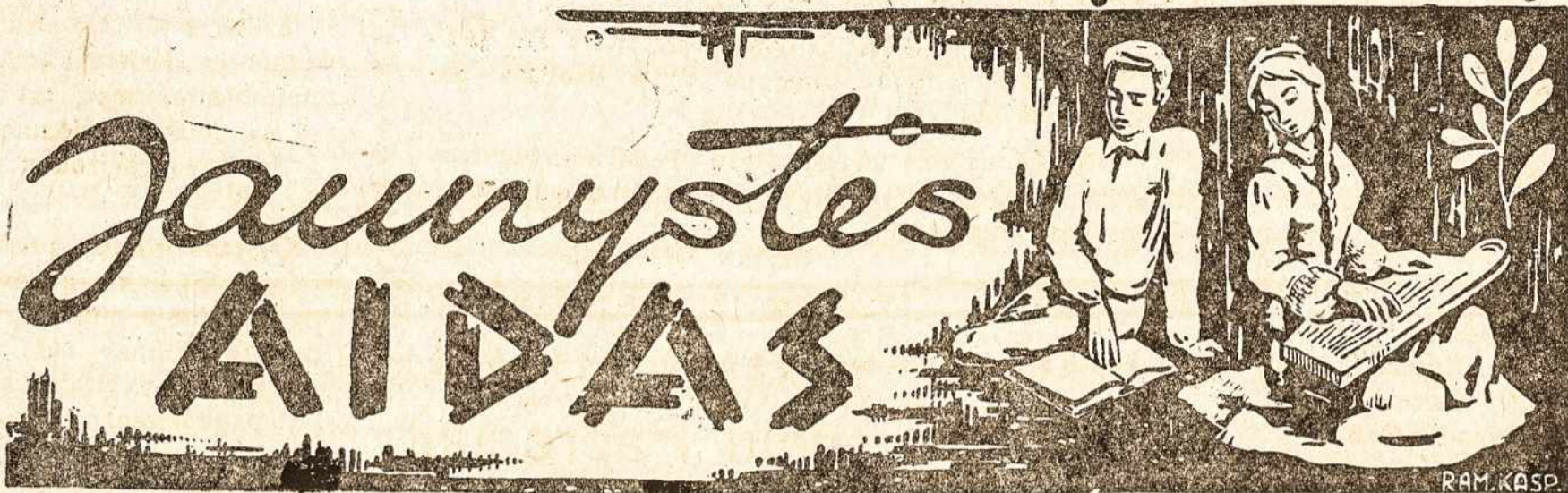
Kur nūdien reikia ieškoti per Kalėdas užgimusio Kristaus? Teą pat, kur ir anksčiau — Dievo namų ramybėje ir savo sielos susikaupime. Pro kurtinantį pasaulio triukšmą reikia sugebėti išgirsti švelnų dievišką džiaugsmą,

TRUMPAI

LIETUVOS VETERINARIJOS mokslinio tyrimo institutas Kaišėdoryse — vienas jauniausias šios srities institutų šalyje. Jame dirba 30 mokslinių darbuotojų (11 mokslo kandidatų ir vienas daktaras). Be kitų svarbių mokslo darbų čia yra sukurtas «Antigenas», preparatas prieš paukščių tuberkuliozę. Šiuo preparatu institutas aprūpina visą Pabaliją ir Baltarusijos respubliką.

TURTINGA lietuvių liaudies meno paroda buvo surengta Čekoslovakijoje, o neseniai ta paroda atkeliavo į Vengriją. Daugiau kaip 400 liaudies meno kūrinių eksponeuojama Budapešto Etnografijos muziejuje. Vengrijos televizija šiai parodai skyrė specialią laidą, apie parodą daug rašė spauda.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Pražydo Meilė

Prel. P. Ragažinskas

Jauna širdis ilgisi meilės, trokšta mylėti. Kalėdų naktį pražydo žemėje nuostabi meilė. Visada sena ir visada jauna meilė — Dieviškoji meilė pravirko naujagimio balseliu.

Per šimtmečius Kalėdų prakartėlė milijonams jaunimo širdžių buvo gyvas meilės šaltinis. Kad Dievas taip mylėtų žmogų, kad jis, prie to žmogaus norėdamas prieiti, jo širdį laimėti, net bejėgiu kūdikiu taptų — tai nuostabiai nesuprantama, tai mus priglūšianti Meilė.

Tai meilei pajusti reikia susikaupti. Reikia pasišalinti iš didmiesčio kurtinančio triukšmo, reikia pasitraukti nuo kasdienos įkyriųjų užsiėmimų, iš paikų rūpesčių, ir susimąstyti. Susimąstyti, klausiti — kas gi čia, žemės, oloje, tarp gyvuliukų guli? Kodėl galybių Dievas ateina pasaulin toks menkas, gležnutis, bejėgis?

Gal besimeldžiant, prie prakartėlės besvajojant, gal ir tau nušvis didžioji tiesa, jog visų didžiausioji Meilė yra galima ir menkystėje, jog nekaltu gležnučio kūdikio širdyje glūdi MEILĖS BEGALYBĖ, kuri laukia tavęs, kad tu jai savo širdį atvertum, kokia ji bebūtų menka ir skurdi, kad tik būtų švari.

Ar būsiu tiek mandagus, kad nors Kalėdose visiškai apsisivalysiu ir tą dieviškąją Meilę pas save pasikviesiu? Ar gal švęsiu Kalėdas užsisiklendęs duris tai mane, sakytum, iki paikumo mylinčiai Meilei?

Pražydo meilė,..

Ar ji žydi man?

O gal aš aklas ir to žavaus žiedo nematau?

J. K.

KALĖDOS

Vienas mūsų pačių didžiųjų poetų Bernardas Brazdžionis, klampodamas tremties kelią parašė ciklą kalėdinių eilių. Jos gražios. Jos išsako ir žmoniškos, ir Marijos nuotaikas. Gal Jūsų ir mano. Įsiskaitykim įsijauskim į tą subtilią Kalėdų poeziją, sklindina švento, gausaus turinio.

1. Rarotu giesmė

Rasokit, dangūs, ir išlykit Atpirkėją,
Raudoki, žeme, sielvarto rauda..
Šaukei Jį lūpom pranašų — Jis neatėjo,
Šaukei burnojimais, ir skundais, ir malda.

Rasokit, dangūs, — puolam — trokštam — mirštam,
Sukepo mūsų širdys, kaip sausa žolė,
Tik Tu per potvynius gali išvest mus, Kristau,
Tik Tu sausroį pagirdyt mus gali.

Tik Tu, į mūsų klaikią naktį žengęs,
Išvesi mus iš ūkanų, karų,
Pakelsi skliautą mirštančios padangės,
Žvaigždės nauju papuoši sidabru.

Rasokit, dangūs, nuodėmę nuplaukit,
Rasokit, dangūs, teatgis širdis,
Te amžių upės pasikėlęs sriautas
Mus neš Tavan krantan, kaip Nemunas žydįs.

2. Užgimimo Gloria

Naktis. Miegojo Rašto Šventojo žinovai.
Naktis. Miegojo ešeroriaus sargyba ir kariai.
Naktis. Miegojo skausmas žemėj visoj plačiojoj,
Ir slėniuose — kaimenės — ir kloniuose — vyturiai.

Tamsoj užmigo kedrai, tamarisai,
Tamsoj pabudo mirštantis žmogus.

Paremkite Jaunimo Pastangas Studijų Savaitės Proga

Ateinančių metų sausio pabaigoje ir vasario pradžioje, netoli S. Paulo, represa Bilings, yra organizuojama Pietų Amerikos Lietuvių Jaunimo studijų savaitė ir stovykla. Stovyklos su studijų savaitėmis yra ne tik įvairių kraščių

Ir tapo kūnu Žodis Viešpaties didysai,
Ir žemėn nužengė dangus.

Ir kaip griaustinis «Gloria» sugriovė,
Prašvito Viešpaties pirmoji žemės šios diena,
Ir puolė piemens ir karaliai Jam po kojų,
Ir puolė pragaro gelmėn pasaulio dargana,

«In terra pax...» pro griausmą balsas tarė,
«In terra pax...» atsiliepė kalnai,
«In terra pax...» tvirčiau už akmenį ir varį
Te, žeme, Kristaus vardas švies tau amžiai.

3. Dievo Motinos lopsinė

Tyliau, tyliau naktie, dvelkimą švelnų
Nešk čia pro palmių miegančius lapus,
Ir vėjas tenepūs čia nuo Libano kalno,
Ir aut Jordano te rasa lig ryto bus

Tyliau, tyliau giedokit, serafimai,
Ir žvaigždės, jūs, plazdenkite tyliau, —
Ir aš be atodūsio prie Jo, prie mano džiaugsmo rymau
Kol rytmečio šviesi žara išaus.

Po nuodėmės Adomo ir po Kaino
Te savo sėklos pragaras daugiau nesės,
Tegu tyloj viena šventa naktis praeina,
Te Jis prieš pirmą savo žemės dieną pasišėsis.

Sustokit, vandenys, upeliuose Jordano,
Gelboės šaltos versmės, neišduokit jų,
Ir jūs, kur Ezdreliono lygumose bandą ganot,
Tyliai tešaukite avis paklydusias, ir jūs

Tyliau, tyliau giedokit, serafimai,
Ir žvaigždės, jūs, plazdenkite tyliau,
Ir aš be atodūsio prie mano džiaugsmo rymau,
Kol rytmečio šviesi žara išaus.

Balsai nutilkite Baalo ir Elijo,
Ir tau, Saliamono vėlė, gana raudų,
Sveika, viršukalne Ermono, tu Leliją
Išugdžius mano Jėzaus, mano Viešpaties vardu...

Nežadink širdies Jo po kelionės,
«Išganymo» — nešaukit pasmerkti,
Jūs, alkanieji, — jūs nemelskit, parizėjai papirkti

Vadai, nešaukit — «Keršto», «Laisvės...» pavergtieji,
Mums — gyvasties, o jiems mirties! — kariai,
Ir tu be reikalo, ir tu, parpuolus Galilėja,
Be atgailos, be reikalo pakilsianti tarei.

Nežadink meilės Jo, šventasis Asyžietė,
Ateis diena, ir ji pabus, ji saule švies!
Tu neįieškot manęs, Šventoji Bernadeta,
Ir tu, don Bosko, nevadink Jo, dar nekviesk...

Tepailsės Jo mažos kojos po kelionės,
Po tlekos amžių, tiek juodų sunkių dienų,
Nešaukit jūs, aukšti Kalnai Ermono,
Širdies nežadinkit iš dangiškų sapnų.

Tyliau, tyliau giedokit, serafimai,
Ir žvaigždės, jūs, plazdenkite tyliau, —
Ir aš be atodūsio prie mano džiaugsmo rymau,
Kol rytmečio šviesi žara išaus.

tų lietuvių jaunimo susipažinimo ir artimesnių santykių užmezgimo proga, bet kas svarbiausia, lietuviškos dvasios sustiprinimo, lietuviškų širdžių atgaivinimo, jaunimo paruošimo visuomenei vadovauti, priemonė.

Studijų dienos nėra piknikas, paprastas pasivaikščiavimas pajuriais ir pamiškėmis, bet yra rimto ir įtempto darbo dienos.

Stovyklos su studijų dienomis jaunimui duoda to, ko ne gali duoti ir neduoda šių dienų jokia mokykla. Šiandieninė mokykla, aukštesnė ar žemesnė, rūpinasi daugumoje įvairių formulu, skaičių kimšimu galvon, bet jaunimo auklėjimą, aukštesnių idealų skiepinimą į jaunimo širdis, charakterio, valios ugdymą, paruošimą gyvenimui, nustumia kelintan vieton. Už tą esame liudininkais, kad labai didelis nuostimtis šių dienų jaunimo tebeieško duonos ir žaislų. Iš patyrimo žinome, kaip sunku pritraukti jaunimas ehoran, į taut. šokių ansamblius, jau nekalbant apie rimtesnių studijų ratelius.

Daugiausia ši problema turėtų rūpėti tėvams. Deja, praktikoje kitaip yra. Pavyzdžiui su lietuvių kalbos pamokomis, Pamokų organizatoriai ir mokytojai turi belstis į duris ir prašyti tėvų, kad leistų lietuvių pamokas vaikus, už kurias ne tik nieko nemoka, bet net vadovėlius veltui gauna. O tie, kurie toms pamokomis rūpinasi, turi tą malonumą, kad eikvoja ir laiką ir kuklias iėšas. Tai daro tik dėlto, kad išlaikyti lietuvių liepsnelėi.

Lietuvių kalba iš nemaža lietuviškų pastogių pradeda ma išstumti laukan. O taip būna ir vadinamose veikėjų šeimose, kurie nekarta minėjimuose tautinio susipratimo prakalbas pleškina, bet jų nei žmonos, nei vaikai nesilanko į lietuvių ruošiamus pobuvius. Neveiklumą stengiamasi pridengti šviesiai nudažytomis spalvomis korespondencijose vietos ir užsienio spaudoje.

Laiko nėra! Reik studijuoti! Kas nori, viskam laiko suranda!

Lietuvoj ir kituose kraštuose, šimtai ar tūkstančiai studijuojančio jaunimo rasdavo ir randa laiko studijoms ir organizaciniam veikimui.

Esame akivaizdoje labai rimto apsisprendimo, plaukti su srove ir žūti, anot, Kudirkos be likusio ženklų, kad žmogumi buvęs, ar spirtis, lyg granito uola, prieš srovę ir nežinančių nuovargio ryžtingumu, tautinės savigarbos vedami, metę ginčius už senus mūrus ir purvinius kiemus, gelbėti tautinėmis spalvomis pažeklinta, bet pavojun patekusi, svetimų bangų blaškoma lietuvių liepsnelė.

Viena tokių konkrečių prie

(pabaiga 5 pusl.)

(pabaiga iš 2 pusl.)

sielą? Tikėjimo nūėkinimas labai ankš ai rišasi š mūsų laikų baisia labdarybės stoka. Tam pačiam laipsny, kokiam labdarybė pasireiškia, Dieviškoji Meilė tampa patikima. Galime sakyti netgi daugiau: labdarybė yra vienintelis Dievo buvimo įrodymas, kurį mūsų amžininkų dauguma linkusi priimti. Tai nera racionalus įrodymas, tačiau vargu protas sugebės jį sugriauti, nes mes savo buvimą gavome ne iš mūsų pačių. Visi išdidūs laimėjimai veda į prielaidą būties, kurios mes neišradome: pradinis mūsų esimo stebuklas — pati gyvybė veda į metafizinę paslaptį, srovenančią iš nematomojo pasaulio. Žmogus yra tik todėl, kad yra jo kūrėjas, ir, kadangi yra amžina meilė gali būti ir meilė laike. Arba: kadangi yra meilė laike, arba mes galime tikėtis amžinos meilės. Ir todėl meilė yra lemiantis veiksnys Kalėdų šventėse.

Dabar mes turime rimtą klausimą: ar mūsų Kalėdų šventimas iš tikrųjų kyla iš meilės? Tikrai, mūsų dovanų davimas rodo didelius pavyzdžius: eglaitės ir žvakutės, papuošalai, meduoliai, visa tai gali patikimai remtis Trijų Karalių pavyzdžiu, nes jie buvo dosnūs brangioms dovanoms; tačiau jų dovanas duodančios rankos rodė Kūdikio Dievu pripažinimą. Kaip dažnai mes rodome pripažinimą nieko kito kaip turto ir savanaudiškumo, netgi apdovandami ir vargšus.

Dar kartą mes priiminkime karo patyrimus. Kiek

dang brolių ir seserų vis dar tebėra toli nuo savo namų, nelaisvėje, tremtyje ir varge? Kiek daug vis dar tebėra karo spąstuose argašdinami pasiruošimų naujam karui? Čia mūsų dovanas nešančios rankos nedaug ką gali padaryti. Čia mes turime pasekti Trijų Karalių pavyzdžiu aukštesne prasme: su jais, atėjusiais iš toli, prakartės paveikslas turi būti padidintas ir tapti Kalėdomis visoms tautoms. Jos irgi turi gauti Kristų Kūdikį, Dievišką meilę, jeigu norime kad būtų Kalėdos mūsų tam siam ir negailingam amžiuje. Vien tik tada kenčiant žmonija gali giedoti.

«Amžinoji šviesa liejasi čia naują švytesį mūsų žemei»
teikdama
Ji žėri vidurnakčio tamsoje

(pabaiga iš 4 pusl.)

monių yra būsima jaunimo studijų savaitė ir stovykla.

Jos pasisekymas priklausys nuo vadovybės, lietuviškos visuomenės, jaunimo susidomėjimo, ir sutelkimo reikalingų lėšų.

Studijų dienoms vadovaus patyrę vietiniai organizatoriai ir pakviesti iš Š. Amerikos. PLB atsiunčia patį sumaniausią studijų dieną ir stovyklų vedėją, studentą jėzuitą Antaną Saulaitį.

Studijų savaitėje bus nagrinėjami klausimai aktualūs jaunimui. Paskaitininkais yra kviečiami geriausi, pažįstami šių dienų jaunimą interesuojančias problemas.

Studijų dienų dalyvius sudarys iš kaimyninių valstybių atvykęs ir Brazilijos liet. jaunimas. Turimomis žiniomis iš Argentinos atvyks apie 40 jaunuolių. Iš Urugvajaus irgi bent keletas laukiama, bus svečių ir iš Š. Amerikos. Taip kad svečių turėtų atvykti arti 60.

Gi mūsiškių irgi nemažiau turėtų būti.

Studijų Savaitėn priimami nejaunesni kaip paskutinių gimnazijos klasių mokiniai.

Tėvai, kuriems rūpi vaikų tautinis susipratimas, labai privalėtų šia stovykla susidomėti, ir jaunąją kartą raginti registruotis.

Savaitės pragyvenimas nuo motose patalpose, maistas, ap

šviesos vaikais mes tampame joje.
Išvertė P. G.

tarnavimas, ir t.t. atsieis 50 naujų krūzeirų.

Baigus studijų savaitę, yra numatyta ekskursijos ir kita įvairi programa.

Būt labai gera, kad stovyklos išlaidas studijų dienų organizatoriai galėtų padengti. Juk jaunimas, ypač studijuojantis, ir dar atvykęs iš kitų kraštų, vos teįstengia apsimokėti būtiniausias išlaidas.

Džiugu yra, kai keli desėtkai lietuvių, (jų vadovai buvo skelbti laikrašty) išlaidoms padengti per penketa mėnesių moka laisva valia pasižadėtą mokesčių.

Lietuvos laisvinimą ir lietuviškus reikalus remti vien gražių žodžių neužtenka. Kas negali prisidėti darbu o turi pinigų, privalo pinigine atidaryti.

ĮSIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pío Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos-
Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 51-4011.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

„SOFIJA“

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaite
Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.

Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRŪN vyriškų rūbų.

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS
PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das
Paneiras — V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua: Dine Bueno, 795 a 835
Telefonas: [51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJŲJ — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 600 Tel. 8-6423.

Išdėninkas p. JORGE GARSKA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS
PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Gama-can, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol.

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 mėšios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį: Parque das Nações 10 val; Casa Verde; 17,15 val;

Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,15 val. Bom Retire, 10 val; Utinga 18,00 val.

Trečią:

Agua Rasa 8,15 val; Moinho Velho 11 val; Lapa 16 val.

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val; Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

„Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR
PLATINKITE VIS
NINTELI PIETŲ AMERIKOS
SAVAITRAŠTI «MŪSŲ
LIETUVA».

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

KUR LINKSMAI JAUKIAI SUTIKSIT NAUJUOSIUS METUS?

Tiktai Bendruomenės Choro Naujų Metų sutikime! Choras mini 30 metų gyvavimo sukaktį. Todėl pasistengs, kad sukaktuvinis Naujų Metų sutikimas būtų šaunus ir atmintinas.

Gros vienas geriausių orkestrų.

Gros ir lietuviškus šokius.

Veiks gausus skanus bufetas.

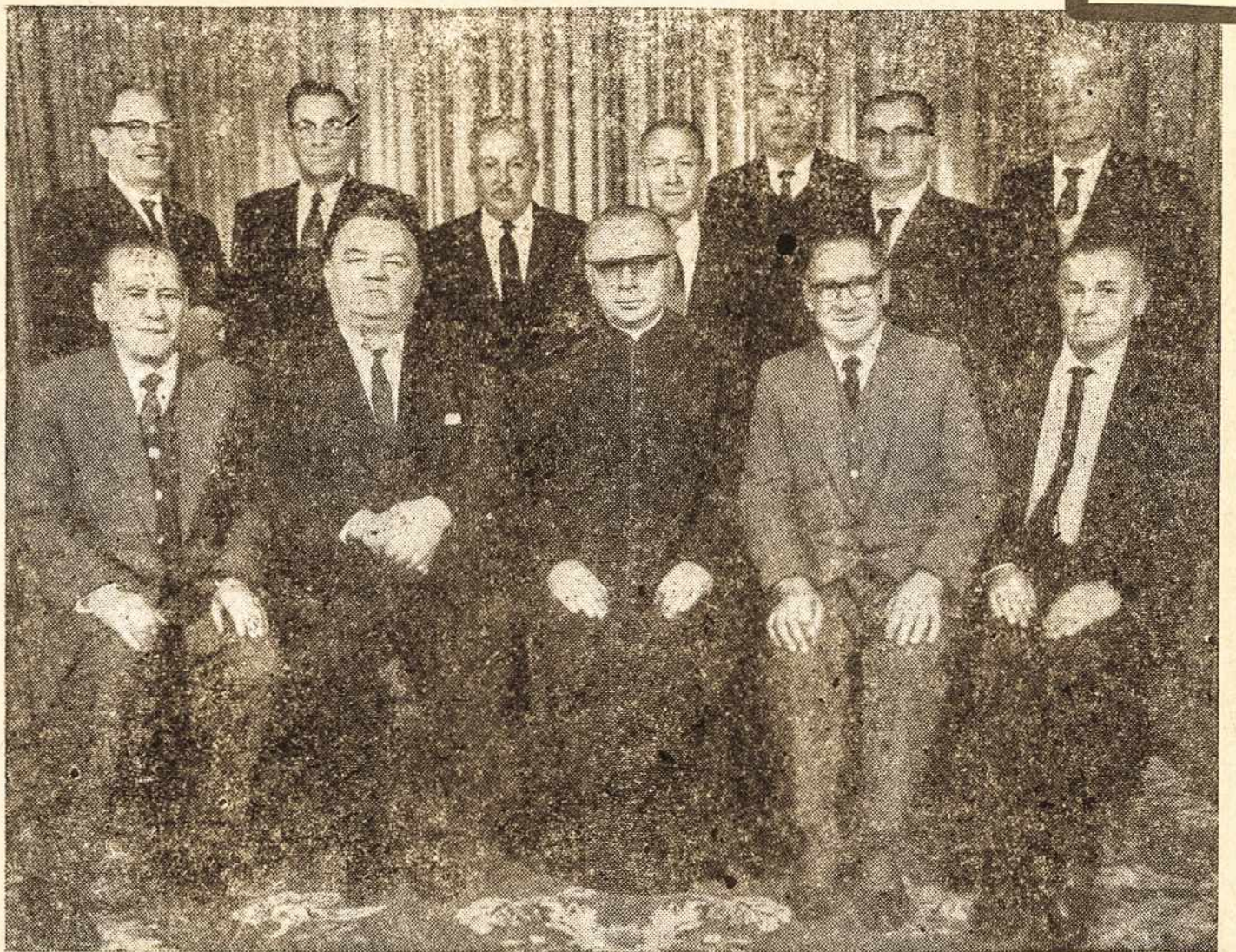
Pabuvosite jaunų, linksmų žmonių draugėje.

Prisidainuosite, prisišoksit iki soties!

TAT VISI Į BENDRUOMENĖS CHORO NAUJŲŲ METŲ SUTIKIMĄ!

Sutikimo pradžia 22 valandą, Sėserų Pranciškiečių salėje, Zelinoje.

Pakvietimai ir staliukai gaunami Jaunimo Namuose ir pas visus Bendruomenės choristus.

Sio kalėdinio «Mūsų Lietuvos» numerio garbės leidėjas yra
ŠVENTO JUOZAPO VYRŲ BROLIJA.

Ji dar neseniai išleido vieną numerį. Už tokį šiltą mūsų spaudos reikalų supratimą, už nenuilstamą ML platinimą bei rėmimą Vyrų Brolijai, jos valdybai bei energingam pirmininkui J. Matelioniui taria nuoširdžiausią AČIŲ ir linki Palaimingų Kalėdų Švenčių!

«Mūsų Lietuvos» Administracija

V. Zelina

parašyti, ar susitikę kurį iš tėvų jėzuitų pasakyti.

ŽILVIČIAMS

Kalėdų senelis prašė kad pranešumėm kad jis aplankys žilvičius, sausio mėn. 14 d., Ramovės salėje, tuo laiku kaip rengsime mūsų kalėdinę Šventę.

Todėl visi vaikai, kurie nori Sėnelio vizito, turi dalyvauti repeticijose, kiekvieną šeštadienį 15,00 val.

BERNELIŲ MIŠIAS Kalėdų naktį prasidės 24 valandą nakties. Jos bus aukojamos už tėvų jėzuitų Mookoje geradarus, *rėmėjus, gyvuosius ir mirusius. Lietuviškas giesmes giedos šv. mišių da'vyviai. Naktį priėmė šv. Komuniją, galės ją priimti ir Kalėdų dieną, jei dalyvaus antrose mišiose.

PRANEŠIMAS:

Jau išleisti trys tomai «MŪSŲ LIETUVA». Paskutinis ketvirtasis tomas yra šiuo metu renkamas spaustuvėje. Šio tomo pabaigoj numatoma įdėti visuose ankstyvesniuose tomuose pasitaikiusių klaidų atitaisymą. ML skaitytojai pasitebėję taisytinus dalykus, prašomi apie tai pranešti autoriui, pažymint leidinio tomą, puslapį, eilutę paklaidą ir nurodyti, kaip iš tiesų turėjo būti atspaudinta. Savo paaisas siųskite šiuo adresu:

Br. Kviklys, 5747 South Campbell ave, Chicago, Illinois, 60629. USA.

Mooca

UŽSISAKYKITE MIŠIOLA

Pirmame šio numerio puslapyje skaitėte vyskupo Vincento Brizgio pranešimą apie atspausdintą lietuvių kalbą mišiolą, su mišiomis kiekvienai metų dienai, su giesmėmis ir kitomis maldomis. Nors dar nežinome jo kainos, bet ML redakcija norėtų žinoti, kiek S. Paulo lietuvių norėtų mišiolą įsigyti, jei įjįs kainuotų apie 20 naujų kruzeirų. Tat norintieji malonėkit ar patelefonuoti (92-2263) ar laiškutį

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 68-5052

Kristaus Gimimo švenčių ir Naujųjų Metų proga nuoširdžiausiai sveikiname

savo globėją gerb. prel. Pijų Ragažinską, gerb. prelatą Aleksandrą Arminą, kun. Juozą Šeškevičių, kun. dr. Antaną Milių, kun. Vytautą Kavolį, Tėvus Jėzuitus S. Paulyje ir T. J. Giedrį bei P. Daugintį Urugvajuje bei visus mūsų draugijas ir visus lietuvius.

Mums gimusio išganytojo meilė tesuriša mus dar tampresniais ryšiais vieningam darbui Bažnyčios ir mūsų Tėvynės labui!

Šv. Juozapo Vyrų Brolija
Juozas Matelionis - Pirmininkas

DR. VICTOR PEDRO SAULYTIS

Cirurgião Dentista pela U. S. P.

C.R.O.S.P. Nr. 727

Clinica geral de adultos e crianças — RX

Eudodontia e ortodontia movel (ortopedia).

Rua França Carvalho, 121 — Mooca.

Agradece a todos os seus clientes e amigos que honram com sua preferênciã e deseja-lhes um Feliz

Natal e prospero Ano Novo

Praėjusį sekmadienį Mookoje įvyko pirmasis dabartinės Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos posėdis. Inž. Z. Bačelis pasidžiaugė, kad vėl sudaryta Bendruomenės Taryba, perdavė Tarybos nariams visus praėjusius rinkimus liečiančius dokumentus, leidimus ir balsus ir palinkėjo geriausios sėkmės atnaujintame darbe. Šiam posėdžiui pirmininkavo Jurgis Šliešoraitis. Buvo sudarytas Brazilijos Lietuvių Tarybos Prezidiumas: pirmininkas kun. J. Šeškevičius, vicepirmininkas A. Petraitis o sekretorius J. Šermukšnis. Buvo išsiaiškinti pagrindiniai klausimai organizavimo ir procedūros klausimais, aptarti kai kurie ak-

tuaiūs klausimai ir Vasario 16 dienos minėjimas. Ateinančią ketvirtadienį, gruodžio 28 dieną 20 valandą vėl šaukiamas Bendruomenės Tarybos posėdis, kuriame bus sudaryta Bendruomenės Valdyba, veiklusis Bendruomenės Tarybos organas.

Taip pat sekmadienį įvyko estų b-nės kalėdinis pobūvis Mookoje. Dalyvavo ir estų konsulas. Nors estų kolonija yra negausi, tačiau susirinko nemažas būrys.

Sumokėjo už «M. L.». Po 15 ncr.; inž. M. Mitulius, Algir-

(pabaiga iš 1 pusl.)

lis žin., kaip tas kūrinys atsirado. Genialusis kompozitorius norėjo garsais išsakyti mėnesienos grožį akiai mergaitei. Ji niekada nebuvo mačiusi sidabrinės mėnulio šviesos ant krūmų ir žolės, ji nebuvo mačiusi mėnulio žaidžiant ant ežero paviršiaus ir niekuomet nebuvo gėrėjusi tuo pienišku baltumu nakties mėnesienoje. Ir genialusis kompozitorius panorė duoti jai dovaną — garsais nusakyti tai, ko jos akys neregė. Tas geraširdis pasiryžimas davė žmonijai vieną iš pačių gražiausių muzikos kūrinių.

Bet daug didesnę dovaną Visagalis sugalvojo dangiškiems dalykams kurčiam ir aklam žmogui suteikti. Viešpatie panorė atnešti ant žemės dangiškas melodijas ir nuostabų dieviškos meilės žibesį, ir atėjo žemėn didžiausioji dangaus dovana — pats Dieviškasis Kūdikis.

Dangus savo išpildė. Belieka kad tos dieviškos melodijos atsilieptų aidu mūsų sieloje. Lieka, kad mes savo ausis nusuktume nuo pasaulio triukšmo ir išgirstume džiaugsmingą piemenėlių ir angelų giesmę Kalėdų naktį.

(Iš «Metai su Dievu»)

das Šukys. Po 10 ncr.: Jonas Baltaduonis, Longinas Spuras. Petras Dimša 12 ncr. Stasys Tarvydas 8 ncr. Po 7 ncr.: Juozas Reklaitis, Vl. Zaluba, Iga. Juknevičius ir Jonas Burbaba. Be to, netrukus pasirodys garbės leidėjai: pp. Žarkauskai iš V. Oratorio, Casa Verde Būrelis, Kaz. Rutkauskas, Ad. Kazekevičius ir kiti. Visiems širdingiausiai ačiū.

